

**ВАЛЕНТИН КОРОВИН
АЛЕКСАНДЪР БЕСТУЖЕВ
1797–1837**

Превод от руски: Маргарита Миланова, 1987

chitanka.info

Александър Бестужев (1797–1837), който пише под псевдонима Марлински, е роден в знатно, но обедняло семейство, известно с широките си научни, философски и литературни интереси. Расте в отбрано общество от учени, писатели и артисти, които се събирали у баща му. Много и жадно чете от богатата домашна библиотека. През 1806 г. го пращат да учи в Минния кадетски корпус, но точните науки не привличат момчето, рано проявило литературна дарба. През 1816 г. е зачислен като юнкер в драгунски полк. След година е произведен офицер.

Литературната кариера на младия, остроумен и блестящ гвардейски офицер започва от 1818 г. През 1820 г. става член на Свободното дружество на любителите на руската словесност, а през 1822 г. се запознава с един от ръководителите на Северното дружество на декабристите — поета Рилеев, с когото издават алманаха „Полярная звезда“ (1823–1825). Чрез него пропагандират революционните си идеи. В Северното дружество Бестужев е приет през 1824 г., а от 1825 г. влиза в неговия ръководен орган — Върховната дума. Бестужев е активен организатор на въстанието от 14 декември. След разгрома му доброволно се предава на властите и е осъден, както и братята му Николай и Михаил, на двадесет години каторга, заменена със заточение в Сибир. През 1829 г. е разжалван в редник и зачислен в Кавказката армия. През 1836 г. отново е произведен в първия офицерски чин, а през следващата — 1837 г. загива в сражение.

Литературната си дейност започва като поет и критик.

Най-голяма известност му донасят острополемичните му критични статии. В тях се изявява като безусловен привърженик на романтизма и противник на класицистичните литературни форми. Той е за борческо, ярко, политически и граждански воюващо изкуство. Привличат го изключителните личности, силните характери, противопоставени на пошлата светска тълпа. От 1821 г. започва да пише проза — повести на исторически теми. В някои от тях подлага на критика в духа на декабристките възгледи феодалинодворянския строй. В други създава образи на борци за национална и гражданска свобода, възпява патриотизма. В навечерието на въстанието от декември 1825 г. заедно с К. Рилеев написва знаменитите „Агитационни песни“, с които се стреми да привлече на страната на революционното дворянство

широки слоеве от градското население — войници и занаятчийски работници.

Бестужев не прекратява литературната си дейност и като заточеник в Сибир, и в Кавказ. През тридесетте години пише повести и разкази из живота на петербургското виеше общество. Пак тогава написва и фантастичните си творби. В много негови произведения от тридесетте години действието се развива в Кавказ, негови персонажи са герои от легендите и преданията на кавказките народи. В цялото си творчество Бестужев остава убеден романтик, направил много за победата на романтизма, утвърдил неговите принципи както в съдържанието, така и във формата на своите произведения, характеризиращи се с приповдигнат, хиперболичен стил и метафоричен слог.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.